

## Мотиваційний лист

Шановні члени журі, тема нашого дослідницького проекту: «Житлобудівна культура (кінець XIX – середина XX ст.) в етнографічних регіонах Кіровоградщини».

Навчаючись в школі, я завжди захоплювався гуманітарними науками, перед вступом до десятого класу ліцею декілька років був призером обласних предметних олімпіад з історії, правознавства та англійської мови. Особливо захоплювався історією України, національним відродженням нашого народу.

Минуле українського народу, на мою думку, вивчене лише частково. Ми користувалися унікальними джерелами – розповідями людей, які можуть і розказати, і показати. Нам влаштували екскурс історією, де мали змогу дізнатися не лише про житло і побут, але й про стародавні культури. Всі етнологічні експедиції були неймовірно цікавими та створили приємні враження на все життя.

Мені стало сумно через те, що питаннями збереження культури та впровадження патріотичного виховання держава не займається. Цей благородний тягар лягає на плечі звичайних селян, яких на селі називають «диваками». Насправді, ці люди – надзвичайні! Вони присвячують все життя народу, нації, історії. Я був присутній на деяких заходах таких людей як Роман Коваль та Володимир Вознюк. Прикро, що збирають вони іноді менше сорока людей, хоча за сприяння влади, це могли б бути сотні, якщо не більше. Я хочу змінити це, внести свій внесок в дослідження культури, довести, що молодь також цікавиться нашими традиціями. У важкий час, коли постає питання збереження роду, традиції, нації, найважливішим завданням кожного юного етнолога – трансляція генетичного ланцюга через надзвичайно прості речі, яких все менше – збереження житлобудівної культури, яка з кожним роком зникає.

Наразі я не знаю, яку професію буду мати у майбутньому, оскільки є багато цікавих напрямків, а потрібно обрати лише один і на все життя. Щоденна робота повинна бути цікавою, а оскільки історія для мене і цікавий шкільний предмет, і багаторічне хобі, то поки що рухаюся в напрямку «історії», «етнології». Вважаю, що освіченій людині потрібно постійно розвиватися, щодня пізнавати щось нове, і, звісно не тільки знати історію власного народу, української нації, а й аналізувати, передавати наступним поколінням. Бо поки є історія, традиції, звичаї, доти й існує наша нація. Слава Україні! Героям нашим слава!

З повагою

Сергій Савченко